

§ 390. tr. ř. Zastavení řízení následkem úmrtí soukromého (nebo subsidiárního) žalobce nerovná se skončení řízení trestního podle § 390., odst. 1. tr. ř.; povinnost náhrady útrat obžalovanému nelze pozůstalosti uložit. 13 IV 15, Kr I 158/15; off. 4228.

Purcner.

Knihopis.

Úřední sbírka nálezů říšského soudu (Sammlung der nach gepflogener mündl. Verhandlung geschöpften Erkenntnisse des k. k. Reichsgerichtes. Begründet von Dr. Anton Hye, Freiherr von Glunek, fortgesetzt von Dr. Karl Hugelmann), díl XVI., sešit 2. Stran 624. Cena brož. 5 K.

Sešit tento obsahuje nálezy č. 2038—2144, vydané v době od ledna do konce října 1914, a to v pořádku chronologickém. Takový je též připojený rejstřík. Nicméně jsou rozhodnutí látkou příbuzná většinou pohromadě seskupena, což souvisí patrně s předchozím rozdělením agendy. Z bohatého obsahu citujeme jen několik nejzajímavějších, resp. aktuálních čísel, na př. č. 2050 resp. 2129 (o nevolitelnosti mor. zemského zřízence do sněmu), č. 2051 (nárok na vrácení indebite zaplacených přírážek obecních nenáleží před soudy, nýbrž před úřady samosprávné), řadu nálezů o nárocích na odškodné za bezdůvodné odsouzení, č. 2060 (bezkonfessní otec bezkonfessního dítěte školu navštěvujícího může býti polit. úřadem s pohružkou donucení soudního vyzván, aby určil státem uznané vyznání, v němž dítě má býti vyučováno), č. 2065 (zamítavé rozhodnutí o stížnosti členů zemského výboru království Českého do odnětí jejich funkcí dosazením zemské správní komise r. 1913 — rozhodnutí, jež uvádí doslova příslušná prohlášení jednotlivých súčasněných činitelův a zůstane proto i důležitým historickým dokumentem, obsahujíc celkem 25 tiskových stran), souvislé s tím č. 2067 (žaloba na uznání nezákonnosti vybírání resp. zvýšení přírážek zemských v Čechách pro nepříslušnost říš. s. zamítnuta), č. 2073 (zamítavé rozh. o stížnosti slovinského pens. soudce do německého vyřízení a meritalního zamítnutí jeho nároků na povýšení atd. — poukaz stěžovatelův na formuláře č. 143, 145, 154, 156, 109, 170 k c. s. ř., jimiž domnělá »vnitřní úřední« němčina prolomena), řadu rozhodnutí týkajících se volebního práva do říšské rady a do sněmu (č. 2075—2116) a j., č. 2119 (horní úřady nesmějí se vůči českým stranám dovolávati resp. používat »služební« němčiny — týče se revírního úřadu v Brně). Zajímavý po stránce právní i politické jsou začasť ministerské protispisy ve skutkové podstatě vždy obsahem uváděné.
